

Mfv.I.10.272/2013/4.

A Kúria a dr. Bálint Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szigeti Andrea ügyvéd által képviselt alperes ellen felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Szegedi Munkaügyi Bíróságnál 2.M.333/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.007/2013/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.007/2013/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint és 2.700 (kettőezer-hétszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében a munkáltató rendes felmondása jogellenességének megállapítását és ennek jogkövetkezményei alkalmazását kérte.

A Szegedi Munkaügyi Bíróság megismételt eljárásban hozott 2.M.333/2012/11. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte az alperes javára perköltség megfizetésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes a 2009. december 15-étől tanulmányi ügyintéző munkakörben fennálló felperesi munkaviszonyt 2011. december 1-jén kelt rendes felmondással 2012. január 31-ével megszüntette. A felmondás indokolása szerint az intézmény a normatív költségvetési támogatás csökkenése miatt létszámcsökkentésre kényszerül, amely miatt az ellátandó feladatokat összevonja (dolgozói létszámcsökkentés összevonással), ezért a felperes továbbfoglalkoztatására nincs lehetőség.

A Szegedi Törvényszéknek a 2.Mf.20.974/2012/5. számú végzésében a megismételt eljárásra adott iránymutatása alapján a munkaügyi bíróság nem vizsgálta a normatív támogatás csökkenése, mint felmondási ok megalapozottságát.

Megállapította, hogy a létszámcsökkentés megvalósult, az alperes a tanulmányi előadói munkaköröket összevonta, ennek következtében a felperes munkaviszonyának megszüntetése vált szükségessé. A felperes munkaköri feladatainak ellátására új munkavállalót nem alkalmazott, azt a korábban is alkalmazásban álló L.H. tanulmányi előadó egyedül látta el.

A bírói gyakorlatra utalással megalapozatlannak találta a felperes azon álláspontját, miszerint a munkáltatónak alakszerű döntést kellett volna hoznia a létszámcsökkentéssel járó átszervezést megelőzően.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.007/2013/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét

helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára másodfokú perköltség megfizetésére.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendes felmondás okaként megjelölt létszámcsökkentés tárgyában helyesen jutott arra a következtetésre, hogy ezen ok világosnak, valósnak és okszerűnek minősül, melyet a perben az alperes sikerrel bizonyított.

Az alperes azon következetes állítása, hogy a korábban két fő által ellátott tanulmányi előadói munkaköri feladatokat a jövőben egy fő munkavállalóval láttatja el, bizonyított.

A felperessel közölt felmondást követően az alperesnél tanulmányi előadói munkaköri feladatokat csak egy személy végzett, a hivatkozott létszámleépítés tehát megvalósult.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatását, keresetének helyt adó ítélet meghozatalát, az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Hivatkozása szerint a rendes felmondásban rögzített indok valótlan, mert az 50/2008. (III.14.) Korm. rendelet (R) mellékletének időállapotai alapján megállapítható, hogy a jelen perben releváns szakok, képzési területek tekintetében a képzési normatívák nem csökkentek, hanem növekedtek, de ugyanez állapítható meg az alperes által csatolt finanszírozási megállapodások összehasonlítása alapján is.

Az alperes rendes felmondásának az indoka a megjelölt normatív költségvetési támogatás csökkenésével összefüggésben történő létszámcsökkentés volt. Ezért nem eshet a munkaügyi per keretein kívül a rendes felmondás indokául szolgáló tényállítás valósága, azaz a normatív támogatás mikénti változása.

A felperes megítélése szerint a létszámcsökkentés, illetve átszervezés megvalósulását a perben külön nem kellett volna vizsgálni, mert ha megdől azon tényállítás, hogy a normatív költségvetési támogatások csökkentek, az a következményekre is okszerűen kihat. A normatív támogatás mikénti alakulását azért is vizsgálni kellett volna, mert az alperes döntésének okaként ezt kifejezetten közölte, ezért ezt bizonyítani tartozott.

Az alperes azzal a hivatkozással, miszerint a felperes és L.H. munkavállalók által betöltött, teljesen azonos feladatok elvégzésére szóló tanulmányi előadói munkakörök összevonása folytán a felperes munkaviszonyának megszüntetésével csökkentette a dolgozói létszámot, a rendes felmondás összefoglalóan megjelölt indokát jogellenesen bővítette. Ezért ezen okra alapozva nem lehetett a felmondást jogszerűnek minősíteni.

Az alperes a bíróság felhívására nem csatolta az átszervezésre, illetve a létszámcsökkentésre vonatkozóan meghozott munkáltatói döntést tartalmazó dokumentumot, ebből következően a létszámcsökkentésről és az átszervezésről döntés ténylegesen nem született.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte a felperes perköltségben való

marasztalásával.

Hivatkozása szerint a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg olyan jogszabálysértést, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését megalapozná, csak anyagi jogszabálysértésre hivatkozott [1992. évi XXII. törvény (régí Mt.) 87. § (1) bekezdés b) pont, 89. § (1) és (3) bekezdés], de ezzel összefüggésben a Pp. 206. §-ának vagy más eljárási szabálynak a megsértésére nem.

Az alperes hivatkozása szerint a perben bizonyította a normatív költségvetési támogatás folyamatos csökkenését. Az 50/2008. (III.14.) Korm. rendelet módosításaira tekintettel 2010-től megszűnt a normatív támogatás 100 %-os mértékű állami garantáltsága oly módon, hogy a felsőoktatásért felelős miniszter felhatalmazást kapott arra, hogy azt előbb 10 %-os mértékben, majd 2011. március 27-étől 15 %-os mértékben saját hatáskörben csökkentse. A 2011. évi XIV. törvény 2013. január 1-jétől akár 20 %-os mértékű csökkentésre is törvényi felhatalmazást adott. Ennek következtében az alperes a kiadásait csak a humánerőforrás létszámának csökkentésével tudta mérsékelni.

A másodfokú bíróság azonban a hatályon kívül helyező végzésében helyesen mutatott rá arra, hogy munkaügyi perben nem vizsgálható, hogy a munkáltatónál az átszervezés szükséges volt-e, ezért az átszervezést megalapozó gazdasági szükségszerűségekre vonatkozóan nem is kellett bizonyítást lefolytatni.

A perben bizonyította a létszámcsökkentés megvalósulását is, amelyet az eljáró bíróságok helyesen állapítottak meg.

A rektor egyszemélyben döntött az alkalmazotti létszámról, és a döntését 2010-től folyamatosan végrehajtotta. Ezt a tényt a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó okiratokkal bizonyította. A felperes a megismételt eljárásban felmondási okként foglalkozott a munkakör-összevonás kérdésével, tehát alappal a felülvizsgálati kérelmében már nem hivatkozhat arra, hogy ezen okkal a munkáltató utólag kívánja a felmondást kiegészíteni. A felmondás egyértelműen tartalmazza az „ellátandó feladatok összevonása” szövegfordulatot.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében anyagi jogszabálysértésként hivatkozott a régi Mt. 87. § (1) b) pontja, 89. § (1) - (3) bekezdés rendelkezéseinek a megsértésére. Előadta azt is, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet mennyiben és miért sérti e rendelkezéseket, ezért a felülvizsgálati kérelem megfelelt a Pp. 270. § (2) bekezdés, és 272. § (2) bekezdés rendelkezéseinek. Ennek ellenkezőjére alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati ellenkérelem, a felülvizsgálat megalapozottsága ugyanis a Kúria érdemi döntésére tartozó kérdés.

A felperes munkaviszonyának megszüntetésére az Mt. 89. § (3) bekezdésben szereplő, a munkáltató működésével összefüggő ok vezetett, arra létszámcsökkentés miatt került sor. Ezért a másodfokú bíróság helytállóan foglalt állást arról, hogy a

létszámcsökkentést eredményező, a munkáltató gazdálkodását érintő körülmények (a normatív költségvetési támogatás csökkenése) vizsgálata, mint a munkáltató vezetésének körébe tartozó kérdés nem volt a munkaügyi perben vizsgálat tárgyává tehető [MK.95.I.b.) pont]. A munkáltató gazdasági helyzetének értékelése és ezzel összefüggésben a létszámleépítés és átszervezés célszerűsége az ítélkezési gyakorlat szerint a perben nem vizsgálható függetlenül attól, hogy a felmondásban erre utalt a munkáltató (Mfv.I.10.798/2000.).

Az Mt. 89. § (2) bekezdés alapján a fentiekre tekintettel az alperest annak bizonyítása terhelte, hogy a felmondásban hivatkozott létszámcsökkentés megvalósult, és ez vezetett okszerűen a felperes munkaviszonyának a megszüntetéséhez. Helytállóan foglaltak állást a bíróságok arról, hogy a létszámcsökkentésre vonatkozó döntésről a munkáltatónak előzetesen alakszerű intézkedést nem kell a bírói gyakorlat szerint tennie (MD.I.114.), elegendő ha az elhatározás a felmondást megelőzően megtörtént, de nem szükséges, hogy a felmondás közlésekor az átszervezési folyamat már befejezett legyen.

A perben az alperes bizonyította a létszámcsökkentés felperes munkakörét érintő megvalósulását: a tanulmányi előadói munkakörben foglalkoztatottak száma két főről egy főre csökkent. A létszámcsökkentés az ellátandó feladatok összevonásával is járt. Az erre történő hivatkozás nem minősült a felmondási ok utólagos kiegészítésének, hanem az annak eredménye.

A fentiekre tekintettel az eljáró bíróságok jogszerű következtetést vontak le a munkáltató által közölt felmondás indokának valóságáról és okszerűségéről, a munkáltatói intézkedés jogszerűségéről. Ezért a Kúria a jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. február 26.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelű: Nné

